

Kosakowo, dnia 26 czerwca 2017

Odwołujący:
Stowarzyszenie Ekologiczno-Kulturowe
„Nasza Ziemia Nasza Zemia”
ul. Złote Piaski 3
81-198 Kosakowo
reprezentowane przez:
Marcina Buchna – Prezesa
Grażynę Kmieciak-sekretarza

**Minister Infrastruktury i Budownictwa
za pośrednictwem
Wojewody Pomorskiego
ul. Okopowa 21/27
80-810 Gdańsk**

Odwołanie

**od decyzji Wojewody Pomorskiego z dnia 9 czerwca 2017
o ustaleniu inwestycji w zakresie terminalu, znak WI-X.747.1.4.2017.AM**

W imieniu Stowarzyszenia Ekologiczno-Kulturowego „Nasza Ziemia Nasza Zemia” z siedzibą w Kosakowie (dalej jako Stowarzyszenie), załączając aktualny odpis KRS na potwierdzenie mojego umocowania, na podstawie art. 34 ust. 2. ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu (dalej jako: specustawa) oraz art. 127 kpa **składam odwołanie** od decyzji Wojewody Pomorskiego z dnia z dnia 9 czerwca 2017 o ustaleniu inwestycji w zakresie terminalu, znak WI-X.747.1.4.2017.AM, ustalającej lokalizację inwestycji w zakresie terminalu pod nazwą: „Budowa kawernowego podziemnego magazynu gazu Kosakowo do pojemności roboczej dla gazu 655,7 mln m³ w zakresie komór magazynowych zlokalizowanych w klastrze C i D, instalacji ługowniczej..., naziemnej infrastruktury technicznej oraz gazociągów łączących obiekty instalacji magazynowej....., w gminie Kosakowo.....”

i wnoszę o:

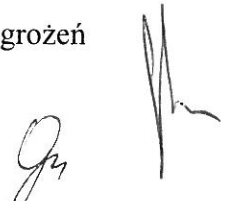
1. dopuszczenie odwołującego Stowarzyszenia do udziału w postępowaniu na zasadach

ogólnych w oparciu o przepis art. 31 § 1 pkt 2 k.p.a., ponieważ jest to uzasadnione celami statutowymi odwołującego oraz przemawia za tym interes społeczny;

2. uchylenie decyzji organu I instancji w całości,
3. wydanie decyzji o odmowie ustalenia lokalizacji ww. inwestycji na terenie gminy Kosakowo,
a w przypadku nieuwzględnienia ww. żądań wnoszę o:
4. przekazanie sprawy organowi I instancji do ponownego rozpoznania oraz
5. nakazanie organowi I instancji uzupełnienia postępowania i wyjaśnienia wszystkich istotnych okoliczności sprawy,
6. oraz przekazanie przez organ odwoławczy stanowiska odwołujących inwestorowi celem
rozważenia zmiany lokalizacji inwestycji.

Zaskarżonej decyzji i Organowi I instancji zarzucam:

1. **naruszenie prawa materialnego** przez błędną jego wykładnię i niewłaściwe zastosowanie, w szczególności:
 - niezgodność inwestycji z wolą ustawodawcy określoną w specustawie, w tym z celem i treścią ww. ustawy;
 - błędne i sprzeczne z rzeczywistym stanem faktycznym sprawy przyjęcie, iż budowa klastra C i D jest tożsama z inwestycją pn. Podziemny Magazyn Gazu Kosakowo realizowaną w klastrach A i B o pojemności dla gazu 250 mln m³ i w konsekwencji bezpodstawne zastosowanie przepisów specustawy do tej budowy,Niezależnie od powyższych zarzutów organ I instancji stosując specustawę jako podstawę do wydania zaskarżonej decyzji dopuścił się jej obrazy przez :
 - naruszenie przepisów art. 10 ust. 3 i 5 specustawy polegające na niezbadaniu i nierozstrzygnięciu w kwestii ochrony mieszkańców gminy Kosakowo, a w szczególności właścicieli nieruchomości objętych inwestycją i/lub obszarem oddziaływania przed ponadnormatywnymi uciążliwościami powodowanymi przez wibracje, zakłócenia elektryczne i promieniowanie, a także przez zanieczyszczenie gleby, wody i powietrza zwłaszcza związkami azotu i metanu. W zakresie ochrony środowiska nie zbadano i nie rozstrzygnięto kwestii związanych z zagrożeniem dla ekosystemu Zatoki Puckiej i Gdańskiej oraz obszarów Natura 2000 i Nadmorskiego Parku Krajobrazowego zrzutu solanki, która powstanie w wyniku wylugowania planowanych dziesięciu kawern w ramach klastra C i D. Kwestie zagrożeń

związanych ze zrzutem solanki do morza i lokalizacją inwestycji na Głównym Zbiorniku Wód Podziemnych nr 110 zostały, w zaskarżonej decyzji, w ogóle pominięte.

2. **naruszenie przepisów postępowania** mające istotny wpływ na wynik sprawy, w tym art. 6 i 7 k.p.a. poprzez nieuwzględnienie, że organy administracji publicznej powinny mieć na celu zarówno globalny interes społeczny, jak również słuszny interes stron, w tym słuszny interes społeczności lokalnej, który tą decyzją został rażąco naruszony.

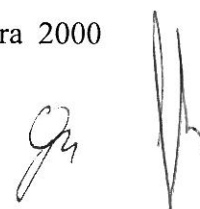
Uzasadnienie

W dniu 9 czerwca 2017 Wojewoda Pomorski wydał decyzję opisaną w petitum pisma, która została ogłoszona poprzez obwieszczenie w dniu 14 czerwca 2017r.

Odwołujące Stowarzyszenie powinno być dopuszczone do udziału w postępowaniu na zasadach ogólnych w oparciu o art. 31 § 1 pkt 2 k.p.a., ponieważ Stowarzyszenie Nasza Ziemia, powołując się na swoje cele statutowe, działając w interesie społecznym, zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju, przyczyni się do lepszego załatwienia sprawy dla dobra ogółu mieszkańców naszego kraju z uwzględnieniem interesów i racji społeczności lokalnej, i koniecznej ochrony środowiska naturalnego przed przemysłową degradacją.

W załączeniu przedkładam statut Stowarzyszenia oraz aktualny odpis z KRS.

Wskazać w tym miejscu należy, iż gmina Kosakowo z uwagi na położenie w bezpośrednim dostępie do morza (z licznymi czystymi plażami), w sąsiedztwie aglomeracji Trójmiejskiej, walory krajobrazowe i wyjątkowo korzystne warunki dla uprawiania sportów wodnych jest gminą atrakcyjną turystycznie wykorzystywaną dla celów rekreacyjnych, i wypoczynkowych przez mieszkańców nie tylko Trójmiasta ale i letników z całego kraju. Głównym źródłem utrzymania miejscowej ludności poza tradycyjnym rybołówstwem jest obsługa ruchu turystycznego. Nie bez znaczenia dla niniejszej sprawy pozostaje fakt, iż gmina jest także naturalnym zapleczem mieszkaniowym dla pobliskiej Gdyni – tzw. sypialnią z zabudową domami jednorodzinnymi, w której osiedliło się kilka tysięcy osób. Podkreślenia wymaga, iż na terenie gminy Kosakowo występują także tereny szczególnie cenne przyrodniczo wymagające i podlegające ochronie, o znaczeniu ponadlokalnym : Bałtycki Korytarz Ekologiczny, obszar Pradoliny Kaszubskiej i rzeki Redy, Subniecka Gdańska z Głównymi Zbiornikami Wód Podziemnych nr 110 i 111, obszary ochronne Natura 2000

obejmujące Zatokę Pucką, rezerваты przyrody Mechelińskie Łąki i Beka z koloniami lęgowymi ptaków objętymi Dyrektywami Unii Europejskiej Ptasią i Siedliskową, a także Nadmorski Park Krajobrazowy i Leśny Kompleks Promocyjny Lasy Oliwsko-Darżlubskie.

Z opisu i charakterystyki parametrów technicznych inwestycji stanowiącej przedmiot zaskarżonej decyzji wynika, iż inwestycja pn „Budowa kawernowego podziemnego magazynu gazu Kosakowo do pojemności roboczej 655,7 mln. m³ ...” ma polegać na budowie 10 podziemnych komór magazynowych tzw. kawern, zgrupowanych w dwóch klastrach oznaczonych jako C i D o pojemności dla gazu ok. 350 mln m³ oraz wykonaniu instalacji ługowniczej (pomiędzy klastrem C i D a Zakładem Ługowniczym), naziemnej infrastruktury technicznej oraz gazociągów łączących obiekty instalacji magazynowej (pomiędzy klastrami C i D, a Zakładem Gazowniczym), które obejmują budowę dwóch gazociągów DN 300 i rurociągu metanolu DN 300 oraz rurociągu wody, solanki i azotu także DN 300. Solanka powstała w wyniku ługowania kawern w klastrach C i D ma być odprowadzana rurociągiem przebiegającym wzdłuż kanału odprowadzającego ścieki z” Grupowej Oczyszczalni Ścieków Dębogórze „ do wód Zatoki Puckiej w rejonie wsi Mechelinki. W zaskarżonej decyzji nie wskazano rurociągu odprowadzającego solankę pochodzącą z wyługowania klastrów C i D z Ośrodka Napowierzchniowego, ani żadnych danych na jego oddziaływanie na ludzi i otaczające środowisko naturalne i zagrożenia z tym związane. Tym bardziej nie przewidziano żadnych działań ochronnych. Błędnie przy tym wskazano nazwę Ośrodka Napowierzchniowego jako KPMG Kosakowo podczas gdy Ośrodek Napowierzchniowy został wykonany w ramach realizacji Budowy Podziemnego Magazynu Gazu Kosakowo.

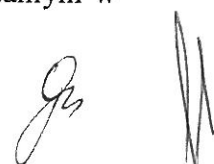
W interesie społecznym i zgodne z celami statutowymi Stowarzyszenia jest zainicjowanie działań zmierzających do ustalenia ewentualnych negatywnych oddziaływań w obszarze oddziaływania planowanej inwestycji przez właściwe organy w celu sprawdzenia, czy rzeczywiście ze strony tej inwestycji nie istnieje bezpośrednie zagrożenie dla życia i zdrowia oraz bezpieczeństwa mieszkańców, a także możliwość degradacji środowiska. Za szczegółowym wyjaśnieniem tej kwestii przemawia interes społeczny większości mieszkańców gminy Kosakowo, ale także mieszkańców sąsiednich miast i potencjalnych letników z całej Polski. Tym bardziej, iż na terenie gminy funkcjonuje już wiele obiektów przemysłowych uciążliwych dla ludności żeby wymienić Bazę Paliw Płynnych OLPP i Podziemny Magazyn Gazu Kosakowo wraz z infrastrukturą techniczną i gazociągiem

wysokiego ciśnienia DN 500 z połączeniem do Gazoportu w Świnoujściu i planowanym kolejnym gazociągiem DN 500 do Pucka i Władysławowa.

W tym kontekście lokalizacja inwestycji, która jest przedmiotem zaskarżonej decyzji, jest sprzeczna z interesem społecznym, a nadto stanowi zagrożenie dla ludzi i środowiska naturalnego, o czym będzie jeszcze mowa.

Podnoszę, iż **brak podstaw prawnych do zastosowania do przedmiotowej inwestycji przepisów ustawy z dnia 24 kwietnia 2009r o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu (zwanej dalej specustawą)**. Przepis art. 2 specustawy enumeratywnie wymienia zadania inwestycyjne w zakresie terminalu, które są realizowane na podstawie przepisów tej ustawy. Wśród wymienionych tamże nie ma inwestycji objętej zaskarżoną decyzją. Natomiast art. 38 specustawy wśród inwestycji towarzyszących inwestycjom w zakresie terminalu wymienia budowę kawernowego podziemnego magazynu gazu Kosakowo wskazując w odniesieniu do innych magazynów na ich rozbudowę, zaś w przypadku magazynu w Kosakowie na jego budowę. Należy wskazać, iż specustawa stanowi *lex specialis*, co oznacza, iż jej przepisy należy interpretować dosłownie zgodnie z wykładnią gramatyczną, zaś ich wykładnia rozszerzająca jest niedopuszczalna. Tym samym wskazywanie w zaskarżonej decyzji, iż inwestycja w kształcie przedstawionym we wniosku inwestora, uzyskała status inwestycji towarzyszącej inwestycjom w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu jest nieuprawnione. Zważyć także należy, iż w dacie wejścia specustawy w życie – w dniu 4 czerwca 2009r – inwestycja pn. Budowa Podziemnego Magazynu Gazu Kosakowo była w toku. Wymieniona inwestycja była i jest nadal realizowana na podstawie koncesji z dnia 31 grudnia 2001r udzielonej PGNiG SA w Warszawie na bezzbiornikowe magazynowanie gazu w Podziemnym Magazynie Gazu Kosakowo, miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego uchwalonego dla magazynowania gazu Podziemny Magazyn Gazu Kosakowo (uchwała Rady Gminy z dnia 4 marca 2003r), decyzji wójta gminy o środowiskowych uwarunkowaniach dla tej inwestycji z dnia 17 czerwca 2008r oraz pozwolenia na budowę z 2008r. Wszystkie wymienione wyżej dokumenty formalnoprawne i akty prawa miejscowego stanowiące podstawę dla realizacji omawianej inwestycji dotyczą budowy Podziemnego Magazynu Gazu Kosakowo obejmującego wykonanie 10-11 kawern w dwóch klastrach oznaczonych A i B, o pojemności roboczej dla gazu 250 mln. m³, na wyznaczonym obszarze o pow. 127 ha. Tym samym w

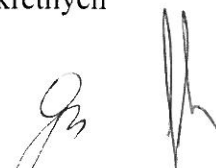

w aktach prawa miejscowego i decyzjach administracyjnych została jednoznacznie określona lokalizacja inwestycji, jej zakres przestrzenny, przedmiot i cel budowy oraz jej pojemność. Nie obejmują one budowy kolejnych kawern w klastrach C i D. Podkreślenia wzmaga, iż w grudniu 2013r oddano Podziemny Magazyn Gazu Kosakowo do eksploatacji. Zostało także rozliczone dofinansowanie inwestycji uzyskane przez inwestora ze środków Unii Europejskiej. Według naszej wiedzy wszystkie kawerny w klastrze A są obecnie eksploatowane, natomiast w toku pozostaje ługowanie i przekazywanie do użytku kolejnych kawern z klastra B. W świetle przytoczonych powyżej okoliczności oraz brzmienia art. 38 specustawy brak jakichkolwiek podstaw do zastosowania do inwestycji wskazanej w zaskarżonej decyzji przepisów specustawy. Brak także podstaw formalnoprawnych do rozbudowy Podziemnego Magazynu Kosakowo o klastry C i D na tej podstawie. Ewentualna budowa klastrów C i D stanowi w sposób oczywisty odrębną inwestycję, a prowadzenia takiej inwestycji ustawodawca w specustawie nie przewidział.

(vide opinia prawna radcy prawnego Marcina Romańczuka na powyższe okoliczności, którą przedstawiam w załączeniu)

Reasumując w przedstawionym stanie faktycznym określanie inwestycji jako „ Budowy kawernowego podziemnego magazynu gazu Kosakowo do pojemności roboczej dla gazu 655,7 mln m³ w zakresie komór magazynowych zlokalizowanych w klastrze C i D....., i łączenie jej w jedno przedsięwzięcie inwestycyjne z budową Podziemnego Magazynu Gazu Kosakowo jest tyleż nieuprawnione, co wprowadzające w błąd, oraz sprzeczne z przywołanymi dokumentami formalno -prawnymi dotyczącymi inwestycji oraz przepisami specustawy.

W tym miejscu podnieść należy, iż wbrew stanowisku organu I instancji zaprezentowanemu w zaskarżonej decyzji, **ustalona lokalizacja klastrów C i D w gminie Kosakowo nie jest związana z zapewnieniem bezpieczeństwa energetycznego kraju.** Gdyby tak było, to ustawodawca uchwalając specustawę przewidziałby możliwość rozbudowy będącego wówczas w budowie PMG Kosakowo. Poza tym cele polityki gazowej zmierzającej do zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego kraju, płynności dostaw gazu dla odbiorców i zapewnienia zapasów magazynowych oraz dywersyfikacji źródeł i kierunków dostaw gazu nie stanowią uzasadnienia dla wyboru lokalizacji magazynów gazu. „Polityka energetyczna Polski do roku 2030”, na którą powołuje się organ I instancji zakłada jedynie zwiększenie pojemności magazynowej dla gazu i budowę podziemnych magazynów gazu dla zapewnienia realizacji celów strategii energetycznej. Nie wskazuje jednakże konkretnych

lokalizacji na terenie kraju. **Lokalizacja inwestycji będącej przedmiotem wniosku i zaskarżonej decyzji na terenie gminy Kosakowo nie została niczym uzasadniona.** Tym bardziej, iż **budowany Podziemny Magazyn Gazu Kosakowo w granicach udzielonej koncesji, pozwolenia na budowę, mpzp z 2003r, i przepisów specustawy tj. w zakresie 10 kawern w klastrach A i B o pojemności ok. 250 mln. m³.** z gazociągiem wysokiego ciśnienia DN 500 relacji Włocławek – Wiczlino - Kosakowo z połączeniem z gazociągiem centralnym biegnącym do Gazoportu w Świnoujściu w pełni **zapewnia bezpieczeństwo energetyczne państwa w zakresie niezbędnych rezerw, dywersyfikacji źródeł zaopatrzenia w gaz ziemny i zaspokojenia potrzeb odbiorców gazu dla Polski północnej.** Powyższe wynika jednoznacznie tak z publicznych wypowiedzi b. przedstawicieli organów rządowych i b. Zarządu PGNiG jak i z odpowiedzi udzielonych przez Ministra Skarbu i Ministra Gospodarki na interpelacje poselskie nr 27887, nr28944, nr28943 i nr 26339. Z tychże odpowiedzi wynika nadto, iż PGNiG ze względów ekonomicznych i formalnoprawnych związanych z wynikiem referendum gminnego odstąpiło od realizacji wskazanej inwestycji, co pozostaje w rażącej sprzeczności z treścią złożonego wniosku. Z tychże wypowiedzi wynikało jednoznacznie, iż planowana inwestycja jest biznesowym przedsięwzięciem spółki niezwiązanym z bezpieczeństwem energetycznym kraju.

Jak podniesiono wyżej w zaskarżonej decyzji nie uzasadniono wyboru ustalenia lokalizacji przedmiotowej inwestycji w gminie Kosakowo. Podkreślenia wymaga, iż sól pozyskiwana w procesie ługowania podziemnych komór magazynowych nie jest wykorzystywana gospodarczo. Jest odprowadzana i przewiduje się jej odprowadzanie z zaplanowanej inwestycji do wód morskich., które w ten sposób traktuje się jako składowisko odpadów. Bezpowrotnie marnuje się nasze dobro narodowe jakim jest kopalina (sól). Z jednej strony jest to niegospodarność, a z drugiej zagrożenie degradacją dla ekosystemu Zatoki Puckiej. W tym miejscu podkreślenia wymaga, iż nie rozważano lokalizacji alternatywnych i to w sytuacji, gdy w województwie kujawsko-pomorskim i wielkopolskim, zwłaszcza w wyniku działalności Inowrocławskich Kopalni Soli „Solino”, w procesie gospodarczego wydobycia soli powstają podziemne komory-kawerny, które stanowią swego rodzaju efekt uboczny górnictwa solnego i nie są wykorzystane gospodarczo. Na marginesie jedynie należy wskazać, iż powstał projekt zawiązania Konsorcjum Energetyczno-Sodowo-Solnego zlokalizowanego w województwie kujawsko-pomorskim z wykorzystaniem istniejących tam kawern na potrzeby bezzbiornikowego podziemnego magazynowania gazu i paliw płynnych.

Dodatkowo wskazuję, iż zdaniem odwołującego wyznaczone przez wnioskodawcę linie rozgraniczające obszar inwestycji nie odpowiadają woli ustawodawcy określonej w specustawie, którą to okoliczność organ I instancji całkowicie pominął. Kwestia ta wymaga po pierwsze zbadania, a po drugie uzasadnienia. Obowiązkiem temu uchybił organ I instancji. Zbadanie adekwatności ww. inwestycji w świetle specustawy jest w zaistniałej sytuacji zadaniem organu odwoławczego. Nadto w decyzji pominięto teren i obszar górniczy objęty inwestycją pomimo, że inwestycja ta jest zaliczana do górnictwa solnego. Zwraca także uwagę nieścisłość w podawanej przewidywanej pojemności magazynu dla gazu. Jak wspomniano wyżej realizowany Podziemny Magazyn Gazu Kosakowo przewidziano dla pojemności ok. 250 mln m³, dla budowy kavern w klastrach C i D wskazano pojemność dla gazu ok. 350 mln. m³, zaś zaskarżona decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji wskazuje ogólną pojemność roboczą dla gazu na 655,7 mln. m³. Ta rozbieżność w toku postępowania przed organem I instancji nie została wyjaśniona. Powyższa rozbieżność nabiera dodatkowego, niepokojącego mieszkańców, znaczenia w kontekście pojawienia się informacji o rozpoczęciu w 2014r, w gminie Kosakowo budowy składowisk niebezpiecznych odpadów. (vide publikacja Państwowego Instytutu Geologicznego Państwowego Instytutu Badawczego Warszawa 2015 pt. Bilans zasobów złóż kopalin w Polsce).

Zwraca także uwagę rozbieżność w średnicy rurociągu metanolu wskazywana w decyzji środowiskowej i wniosku inwestora o wydanie decyzji w sprawie lokalizacji.

Nadto organ I instancji określając w zaskarżonej decyzji warunki techniczne realizacji inwestycji nie uwzględnił modernizacji kanału zrzutowego odprowadzającego oczyszczone ścieki z Grupowej Oczyszczalni Ścieków „Dębogórze” do Zatoki Puckiej w Mechelinkach i przywrócenia cieku Zagórska Struga zgodnie z nowym prawem miejscowym. Ma to zdecydowany związek z przedmiotową inwestycją wobec faktu posadowienia rurociągu z solanką wzdłuż kanału ściekowego. Zważyć należy, że solanka jest odprowadzana łącznie z odpadem ścieków powstałych wskutek ługowania kavern.

Zaskarżona decyzja nie zawiera wystarczających i adekwatnych do potrzeb warunków dla ochrony środowiska, w tym dotyczących przeciwdziałania poważnym awariom przemysłowym oraz niezbędnych wymagań dla ochrony interesów osób trzecich. Naruszając przepisy art. 10 ust. 3 i 5 specustawy, organ I instancji nie zbadał ani nie rozstrzygnął w kwestii ochrony mieszkańców gminy Kosakowo, a zwłaszcza właścicieli nieruchomości objętych inwestycją i/lub obszarem oddziaływania, przed negatywnymi skutkami ww. inwestycji, w tym zwłaszcza przed ponadnormatywnymi uciążliwościami powodowanymi przez wibracje, zakłócenia elektryczne i promieniowanie, a także możliwymi skażeniami gleby, wody i powietrza zwłaszcza związkami azotu i metanem.

Tym bardziej, iż obszar przewidziany pod planowaną inwestycję jest wykorzystywany na cele rolnicze i pastwiska. W decyzji pominięto jednak, iż inwestycja ma przebiegać także przez tereny rowów melioracyjnych i cieków wodnych, które są wykorzystywane jako wodopoje dla zwierząt i do nawadniania terenów rolnych. Nadto przez połączenie z Kanałem Leniwym prowadzą do rezerwatów przyrody. W przypadku awarii np. wycieku solanki czy metanolu zanieczyszczenia poprzez rowy melioracyjne i cieki wodne przedostaną się na obszar całej gminy, co stanowi realne zagrożenie dla zdrowia ludzi i zwierząt. W decyzji natomiast nie przewidziano żadnych dodatkowych zabezpieczeń przed takimi zagrożeniami. Nie zbadano także oddziaływań skumulowanych. Inwestycję zlokalizowano bowiem na słabonośnych i łatwopalnych glebach torfowych, które ciągną się do zabudowań mieszkalnych miast Rumi i Redy, oraz okolicznych wsi, a nadto zlokalizowano ją w sąsiedztwie zbiorników i rurociągów paliwowych Bazy Paliw Płynnych OLPP i Wojskowej Bazy Paliw oraz drogi wojewódzkiej nr 100 o znaczeniu ponadlokalnym. Zagrożenia z tego tytułu są oczywiste. Oba wskazane obszary są terenem zamkniętym. Nadto w bezpośrednim sąsiedztwie planowanej inwestycji znajduje się radiolataria do naprowadzania jednostek lotniczych w trudnych warunkach na potrzeby lotniska wojskowego, która także jest terenem zamkniętym. W tym stanie brak podstaw do ustalenia, jak to stwierdzono w decyzji, iż inwestycja nie oddziałuje na tereny zamknięte. Powstaje pytanie jaki podmiot stwierdził brak oddziaływania i na jakiej podstawie?. Żadne bowiem dane w tym zakresie nie zostały przez organ I instancji zgromadzone. Nie miało to miejsca także w ramach postępowania o wydanie decyzji środowiskowej. Nadto w tymże postępowaniu wskazując na lokalizację klastra C i D w odniesieniu do obszarów chronionych całkowicie pominięto obszar Nadmorskiego Parku Krajobrazowego i jego otuliny, a także wpływu tej inwestycji na faunę i tereny lęgowe awifauny bytujące na tym terenie. Błędnie przy tym wskazano, w zaskarżonej decyzji, iż inwestycja nie przebiega przez Nadmorski Park Krajobrazowy i jego otulinę oraz, iż nie przebiega przez obszary morskie i obszary pasa technicznego i pasa ochronnego wód morskich. Rurociąg odprowadzający solankę z wyługowanych kawern przebiega bowiem przez obszary pasów ochronnych i jest wprowadzany do morskich wód przybrzeżnych. Skutkiem wskazanych błędnych ustaleń brak wymaganych opinii odpowiednich organów w powyższym zakresie. W konsekwencji zaskarżona decyzja jest niepełna i wadliwa.

Podkreślenia wymaga, iż **inwestycja została zlokalizowana w całości na obszarze Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 110**, który stanowi rezerwuar wody pitnej dla całej aglomeracji trójmiejskiej. Nadto z tego zbiornika pobierana jest woda pitna dla ludności na bieżące spożycie i to nie tylko z terenu gminy Kosakowo ale i terenu przyległych miast :

Gdyni, Rumi, Redy i Wejherowa oraz gmin przyległych. Z uwagi na płytkie położenie warstw wodonośnych i brak naturalnych poziomów izolacyjnych obszar Zbiornika jest szczególnie narażony na napływ zanieczyszczeń i degradację wód podziemnych. Zbiornik GZWP nr 110 należy w Polsce do najzasobniejszych i z uwagi na jego znaczenie tj. zasobność, jakość wody i warunki jej poboru wymaga szczególnej ochrony. Lokalizowanie inwestycji o potencjalnie znaczącym negatywnym oddziaływaniu na środowisko i zagrożeniu najwyższym ryzykiem awarii przemysłowej na Głównym Zbiorniku Wód Podziemnych, jest prawnie niedopuszczalne i stwarza zagrożenie dla zdrowia ludzi, a w konsekwencji powoduje negatywne skutki o znaczeniu ponadlokalnym. Zasadniczym brakiem decyzji w tej kwestii jest brak ustaleń dotyczących pozyskiwania odpadów tj. podczyszczonych ścieków z Grupowej Oczyszczalni Ścieków Dębogórze na potrzeby ługowania kawern w klastrach C i D. Wnioskodawca w ogóle nie wskazał, iż do ługowania kawern będą wykorzystywane tego typu odpady, a następnie roztwór solanki i tychże ścieków będzie odprowadzany do wód Zatoki. Natomiast w zaskarżonej decyzji brak wyszczególnienia instalacji doprowadzających ścieki do inwestycji oraz warunków technicznych jakim powinny odpowiadać. Ten stan stanowi zagrożenie dla zdrowia ludności na znacznym obszarze poprzez fakt pompowania odpadów – ścieków z oczyszczalni pod ziemię na obszarze Głównego Zbiornika Wód Podziemnych – zbiornika wody pitnej dla ludzi i zwierząt. Ścieki – odpady nie powinny być wykorzystywane w taki sposób w inwestycji przemysłowej. Już z tych przyczyn zaskarżona decyzja nie może się ostać..

Podnieść należy także, iż zaskarżona decyzji pomija w ogóle kwestię **skutków zrzutu solanki**, powstałej w wyniku ługowania kawern **do wód Zatoki Puckiej i Gdańskiej**, na stan ekosystemu tych obszarów i to pomimo tego, iż na znacznej części Zatoki Puckiej ustanowiony został Nadmorski Park Krajobrazowy. Zdaniem części ekspertów- hydrologów z uwagi na fakt, iż Zatoka Pucka jest zatoką płytką, częściowo zamkniętą, o ograniczonej wymianie wody, do jej wód w ogóle nie powinno się dokonywać zrzutów solanki. Podkreślenia wymaga, iż dotychczasowe badania, przywołane w decyzji środowiskowej, są niewystarczające ponieważ są nieaktualne i niepełne, obejmują okres do roku 2012, i zostały przeprowadzone z uwzględnieniem zrzutu solanki z zaledwie dwóch kawern. Poza tym brak badań przeprowadzonych przez niezależnych ekspertów . Nie przeprowadzono badań i analiz na okoliczność wpływu zrzutu solanki do morza na stan środowiska, z docelowej wielkości zrzutu tj, z realizowanych 10 kawern w ramach klastrów A i B, a także finalnie z 20 kawern w przypadku realizacji klastrów C i D. Zwraca uwagę, iż nawet tak niepełne analizy nie obejmują w ogóle wpływu zrzutu solanki na populację ryb. Zarówno władze samorządowe

jak i wojewódzkie zbagatelizowały przy tym sygnały i skargi rybaków odnośnie drastycznego spadku populacji ryb w Zatoce i zanieczyszczenia wód. Brak też badań i analiz na okoliczność wpływu planowanej inwestycji na pas ochronny wybrzeża morskiego w rejonie wsi Mechelinki tj. w miejscu ujścia rurociągu z solanką do morza, w kontekście jego przeznaczenia na utrzymanie brzegu morskiego w stanie zgodnym z wymogami bezpieczeństwa i ochrony środowiska, a także w kontekście możliwości dalszego wykorzystywania plaż nadmorskich na cele rekreacyjno-wypoczynkowe.

Wskazane w ww. decyzji przepisy szczególne nie wyczerpują rzeczywistych i przewidywalnych skutków, jakie wywoła ww. inwestycja. Organ I instancji nie zbadał kompleksowo między innymi skutków w zakresie ograniczenia prawa własności nieruchomości i prawa do korzystania z nieruchomości objętych obszarem oddziaływania ww. inwestycji na dotychczasowe cele. Organ I instancji ograniczył się do stwierdzenia, że „inwestor nie przewidział przejęcia nieruchomości na rzecz Skarbu Państwa w oparciu o art. 20 ust. 3 u.i.t.”, że „na nieruchomościach objętych przedmiotową decyzją powstaną ograniczenia w sposobie korzystania” oraz że „dla projektowanych gazociągów powstaną strefy kontrolowane” (strona 9 ww. decyzji). W pkt VIII decyzji organ I instancji wskazał jedynie, że ogranicza „sposób korzystania z wymienionych w nim nieruchomości przez udzielenie zezwolenia na zakładanie i przeprowadzanie na nieruchomości ciągów drenażowych, przewodów i urządzeń służących do przesyłania płynów, pary, gazów i energii elektrycznej oraz urządzeń łączności publicznej i sygnalizacji, a także innych podziemnych, naziemnych lub nadziemnych obiektów i urządzeń niezbędnych do korzystania z tych przewodów i urządzeń.” Wskazany zakres ograniczeń dowodzi, że z nieruchomości objętych inwestycją i/lub obszarem oddziaływania nie da się korzystać w sposób umożliwiający wykorzystywanie ww. nieruchomości do zamieszkiwania przez ludzi. Ewentualne negatywne skutki ww. inwestycji dla zdrowia i życia mieszkańców nie były przedmiotem badania w ramach postępowania o wydanie decyzji środowiskowej. Wobec natychmiastowej wykonalności decyzji środowiskowej powstała kuriozalna sytuacja, w której żaden organ nie bada wpływu ww. inwestycji na zdrowie i życie mieszkańców obszaru oddziaływania inwestycji. Żadne dane o rodzaju i zakresie zagrożeń dla zdrowia i życia ludzi i zwierząt nie zostały dotąd zbadane i przedstawione mieszkańcom. I to w sytuacji kiedy mieszkańcy w obawie o swoje życie, zdrowie, bezpieczeństwo i utratę źródeł utrzymania stanowczo sprzeciwiają się rozbudowie Podziemnego Magazynu Gazu na terenie gminy i budowie kolejnych gazociągów wysokiego ciśnienia, czemu dali wyraz m.in. w referendum lokalnym w dniu 24 listopada 2013r. Podkreślenia wymaga, iż organy samorządowe, a zwłaszcza Wójt

Gminy Kosakowo nie zadbali o należyte zabezpieczenie interesów mieszkańców gminy poprzez brak odwołań od niekorzystnych decyzji środowiskowych.

Nadto zarzucam, naruszenie przepisu art. 6 ust.1, pkt. 6 specustawy, albowiem przedstawiona przez wnioskodawcę decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach dla inwestycji nie jest ostateczna. Jest to tym bardziej istotne, iż wymieniona decyzja ustanawia dla inwestora warunki i wymagania dotyczące ochrony środowiska, na które organ I instancji powołuje się w zaskarżonej decyzji. Tymczasem Stowarzyszenie zaskarżyło decyzję RDOŚ w Gdańsku w tym przedmiocie wskazując na liczne, jego zdaniem, naruszenia, w tym odstąpienie od przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania inwestycji na środowisko. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska wyznaczył termin do rozpoznania odwołania do dnia 23 czerwca 2017r. Również w odniesieniu do postanowienia GDOŚ o nadaniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach rygoru natychmiastowej wykonalności Stowarzyszenie wniosło skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. W tych okolicznościach zaskarżona decyzja została wydana przedwcześnie.

Odnosnie **naruszenia przepisów postępowania**, zwłaszcza art. 6 i 7 k.p.a., organ I instancji nie uwzględnił faktu, że organy administracji publicznej powinny mieć na celu zarówno interes społeczny rozumiany globalnie, jak również słuszny interes stron, w tym interes lokalnej społeczności. Zaskarżona decyzja tych interesów w ogóle nie uwzględnia pomimo, iż dotyczy to kilkunastu tysięcy osób – mieszkańców gminy. Dodatkowo właściciele działek objętych inwestycją i/lub obszarem jej oddziaływania zostają skazani na życie w otoczeniu instalacji technicznych, w stosunku do których żaden organ nie potwierdził braku negatywnych skutków dla zdrowia i życia ludzi i zwierząt. Odwołujący przede wszystkim kwestionują lokalizację, jednak w sytuacji, gdyby organ administracji uznał lokalizację za zgodną z celami specustawy, to ww. decyzja lokalizacyjna wywołuje, wbrew ustaleniom organu I instancji taki skutek, że działki, które miały być wykorzystane do zabudowy zagrodowej, z przeznaczeniem na gospodarcze wykorzystanie zwierząt (stajnie, ujeżdżalnie koni, hodowla zwierząt) przestaną spełniać swoje pierwotne przeznaczenie, a nadto korzystanie z nich po rozpoczęciu ww. inwestycji stworzy realne zagrożenie bezpieczeństwa.

Z ograniczeniami wskazanymi w ww. decyzji łączy się konieczność wpisania do ksiąg wieczystych ograniczonych praw rzeczowych gwarantujących wnioskodawcy zrealizowanie inwestycji. Wpisy te wpływają na obniżenie wartości działek, a w konsekwencji na

niemożność ich sprzedaży po cenie, którą by uzyskał właściciel bez obciążonej księgi wieczystej (tu: np. Postanowienie SO w Gdańsku z 12 czerwca 2013, III Ca 890/12). Dodatkowo organ I instancji wydał decyzję lokalizacyjną zgodnie z wnioskiem, pomimo że wnioskodawca arbitralnie i bez badania sprawy oświadczył we wniosku, że nie przewiduje wykupu gruntów przez Skarb Państwa. Ewentualna kwalifikowalność poszczególnych nieruchomości do wykupu powinna być przedmiotem szczegółowego zbadania. Wykluczenie z góry potwierdzone ww. decyzją może w przyszłości utrudnić, a nawet uniemożliwić poszkodowanym stronom dochodzenia swoich praw w związku z wystąpieniem przesłanek z art. 20 ust. 3 u.i.t. Tym samym, organ I instancji naruszył art. 140 kodeksu cywilnego poprzez wydanie decyzji, która praktycznie uniemożliwia właścicielowi korzystanie z rzeczy, a dodatkowo wyklucza zastosowanie art. 20 ust. 3 u.i.t. Taka decyzja powinna być wycofana z obrotu prawnego. Naraża strony na wieloletnie kosztowne postępowania sądowe, natomiast zamieszkiwanie w pobliżu zbiorników z gazem lub gazociągów wysokiego ciśnienia można porównać do życia na tykającej bombie, które prawdopodobnie zakończy się koniecznością wypłaty przez Skarb Państwa rekompensaty tytułem szkód rzeczywiście poniesionych, ale także tytułem zadośćuczynienia za doznane szkody niematerialne, jak naruszenie prawa do życia i poszanowania miru domowego. Uzyskane przez strony zezwolenia na zabudowę zagrodową zgodne z prawem miejscowym stoją w jawnej sprzeczności z ww. decyzją.

Na marginesie wskazać należy, iż wbrew treści decyzji przed jej wydaniem wpłynęły „inne pisma zawierające uwagi i zastrzeżenia”. Takie pisma i zastrzeżenia składało Stowarzyszenie Nasza Ziemia. Były one także przedmiotem bezpośrednich spotkań przedstawicieli Stowarzyszenia, niektórych radnych Gminy Kosakowo oraz posłów z Panem Wojewodą Pomorskim.

Konkludując w świetle przytoczonych okoliczności i przepisów prawa zarzuty Stowarzyszenia są w pełni uzasadnione, wobec czego wnoszę jak na wstępie.

W imieniu odwołującego

Maciej Bucha
.....
Gorzynę Kamięci

Załączniki:

1. Odpis aktualny KRS odwołującego Stowarzyszenia.
2. Statut Stowarzyszenia
3. Opinia prawna r pr M. Romańczuka